Kolínska Zora (1941-2002) :)

Slovenská herečka, speváčka a moderátorka. Účinkovala v divadelných hrách, celovečerných filmoch aj televíznych filmoch.

Narodila sa v roku 1941 v Kráľovej Lehote. Po absolvovaní štúdia na VŠMU sa stala členkou Krajského divadla v Trnave a neskôr odišla do Činohry Novej scény v Bratislave. Jej zmysel pre humor, ktorým oplývala, ju predurčil na účinkovanie v klasických komédiách, kde sa osvedčila ako herečka ovládajúca všetky polohy žánru, od charakterovej cez situačnú komiku až po útočnú grotesku, paródiu, persifláž a karikatúru. (Vierka: *Jožko Púčik a jeho kariéra*, Trasorítka: *Kocúrkovo II.*, Sostrata: *Mandragora a množstvo ďalších*). V klasickom repertoári prehĺbila charakterové črty žien z veľkého sveta o decentnú koketériu a intelektuálny nadhľad (Doňa Elvíra: *Don Juan*, Celimena: *Mizantrop*).

Svojím zmyselne zafarbeným hlasom dobyla kabaret, kde vynikla vďaka neodolateľnému prednesu šansónov, ktorý graciózne kombinovala s tanečným prejavom.

V spevohre Novej scény naštudovala postavu Elle v muzikáli *Loď komediantov* a Luciennu Vatelinovú v hudobnej komédii *Ťululum*. Účinkovala aj vo filmoch či televíznych inscenáciách ako sú napríklad *Výlet po Dunaji*, *Volanie démonov*, *Sladké starosti*, *Čaj u pána senátora* alebo *Pán profesor odchádza*.

Ako speváčka Divadla na korze účinkovala v kabaretných programoch Milana Lasicu a Júliusa Satinského. Bola jednou zo zakladajúcich členiek Divadla Astorka Korzo 90 a je zaujímavosťou, že Zoru nikdy nik neoznačoval za spievajúcu herečku, pretože herectvo a spev vždy rázne oddeľovala a snažila sa byť perfektná v oboch profesiách. Po smrti Ivana Krajíčka sa stala vynikajúcou moderátorkou jeho zábavného programu Repete.

Pred vypuknutím zhubnej choroby, ktorá z nej vysala všetku životadarnú silu, sa pripravovala na rolu Matky predstavenej v muzikáli *Mníšky 2: Milionárky*. Bohužiaľ namiesto skúšok podstupovala vyčerpávajúce vyšetrenia a komplikovanú operáciu. Na scénu sa už nestihla vrátiť.

V roku 1998 získala ocenenie divadelných kritikov DOSKY 98 za najlepší ženský herecký výkon v inscenácii divadla Astorka – Korzo 90 *Scény z domu Bessemenovcov*.

Okrem herectva sa po roku 1989 začala úspešne venovať aj podnikaniu. Nikdy sa netajila tým, že v podnikaní jej pomohla popularita a majetok, ktorý nadobudla, by herectvom nikdy nezískala. Vlastnila krásny obchod s nábytkom, ktorý Bratislavčania nevolali inak než „salón“. Podľa slov umelkyne to bola kreatívna práca, ktorú milovala, keďže nábytok nielen predávala, ale i dávala vyrábať na mieru podľa želaní zákazníkov. Trikrát dokonca získala ocenenie za najkreatívnejšiu expozíciu. O tom, že vkus jej nebol na míle vzdialený, svedčí aj jej útulne zariadený domček, kam sa veľmi rada vracala.

Medzi priateľmi bola Zora známa ako milovníčka zvierat a všetkého živého. K jej veľkým láskam patrili pudlíci Aneżka a Baruška. Možno i preto, že jej nebolo dopriate mať deti, upla sa na svojich štvornohých miláčikov. Keďže mala rada pohyb a šport, bolo ju často vídať pri tenise či rannom behu. Rada sa preháňala po čunovskej hrádzi na kolieskových korčuliach. Sama hovorila, že jediné, čo by na sebe chcela zmeniť, je vek. Chcela by ho aspoň trošku posunúť dozadu.

Z mužov, ktorí jej zasiahli do života, treba spomenúť herca Juraja Kukuru, s ktorým prežila sedem rokov a neskôr aj manželstvo s Milanom Lasicom, ktoré trvalo osem rokov.

Veľká láska na ňu však ešte len čakala. Dvadsaťšesť rokov milovala gynekológa Igora Petra, ktorý bol od nej o desať rokov starší. Svoju lásku spečatili až tesne pred Zorkinou smrťou. Počas spoločne strávených rokov sa často pohrávali s myšlienkou na sobáš, ale ani jeden nenašiel odvahu urobiť prvý krok. Báli sa, aby ich manželstvo neskrachovalo, aby sa nemuseli rozvádzať, pretože obaja už mali za sebou nevydarené manželstvá. Správny okamih nastal, keď bola herečka hospitalizovaná na onkologickom oddelení v bratislavskej nemocnici. Bolo to jej posledné želanie. Sobáš prebehol v nemocnici, všetko bolo podľa zákona, len obrúčky chýbali,

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania

pretože už nebol čas. „V tej chvíli sme boli obaja veľmi šťastní. Zorka bola krásna. Usmievala sa. Vnímala každú sekundu obradu," odkryl svoje spomienky užialený vdovec. Jej predčasný odchod bol pre Igora Petra veľmi ťažký a dodnes si nevie privyknúť na myšlienku, že sa mu jeho milovaná nikdy nevráti.

Copyright © 2013 - 2026 Encyklopédia poznania